

Grændsen om Vinteren. I de sidste Sommer har man i „National“ i Byens Centrum haft et stort Theater, hvor Familier fra Byen og fra Landet komme med deres Børn, og hvor unge Mennesker komme, et Lokale, i hvilket Enhver mener at kunne være bekendt at gaa, og der opførtes den berøgtede franske Dands Kankan hver Aften i Løbet af Sommeren. At det er en Brutalisering af Nationen, der fremmes ved Sligt, forekommer mig ikke tvivlsomt. Altsaa den Sikkerhed, man gjennem den nuværende Tilstand har for at udelukke den Slags Forsøg, med saadanne Balletter, tror jeg ikke det er rigtigt at ophæve, og der er af Mindretallet med Flid valgt Ordene fremmed Ballet personale. Jeg skal bemærke, at naar man vil henpege til, at vi have Politivrigheder, har jeg ikke mærket det Mindste til, at vore Politivrigheder have taget sig noget af, at den omtalte skandaløse Dands blev opført hver eneste Aften hele den forløbne Sommer. Med Hensyn til § 4 skal jeg erkende, at der er en væsentlig Forskjel mellem Flertallet og Mindretallet; men naar den ærede Ordfører for Flertallet vil gjøre den hele Lov omtrent ganske betydningsløs, naar Mindretallets Forslag bliver vedtaget, kan jeg paa ingen Maade erkende det. Der er nu etableret en Frihed for de andre Theatre, for Privattheatrene, til at spille Alt, hvad der ikke henhører til det kongelige Theaters Repertoire, og der er allerede paa Forhaand stillet i Udbygning, at store Dele af dets Repertoire efter 10 Mars Forsløb vil blive stillede til deres Disposition. Der etableres altsaa en hel anden legal Tilstand end den hidtidige, og naar det samtidig dermed bestemmes, at Bevillingerne ikke maa fornyses udover den 1ste September 1898, er der al mulig Anledning til at tage i Betragtning, at man til den Tid vil have gjort mange Erfaringer og mulig vil kunne etablere en større kunstnerisk Deling af Arbeidet, end der nu finder Sted, og det skal man ikke være afstaaen fra og ikke nu etablere en Tilstand, hvor det kan staa et hvilket som helst Led af Lovgivningsmagten frit at forhindre en Ordning i saa Henseende. Det er ganske vist meget vanskeligt at tænke sig, men dog muligt, at Kjøbenhavn kan have udviklet sig saa meget, eller andre Momenter være traadte saaledes til, at man kunde faae en bedre kunstnerisk Udvikling af Skuespil. Jeg tror, at det for alle Kunstvenner maa erkendes at være af stor Betydning, og Theatrene skulle jo ikke blot være Anstalter, hvor man gaar hen og slaar en Aften ihjel, men de skulle have en Slags opdragende Indflydelse paa Befolkningen. Der er ingen Tvivl om, at den tid gaar i

daarlig Retning, men kan man fra Lovgivningsmagten, fra Statsmagtens Side bidrage til, at den kan gaa i en bedre Retning, er der al mulig Anledning, ja jeg vil sige Forpligtelse dertil, og det bør man ikke afstjære sig fra, Lovgivningsmagten bør staa saa frit som muligt i saa Henseende i Maret 1898. Det er nok sandt, som den ærede Ordfører siger, at man efter Mindretallets Forslag ikke kommer til at staa frit, thi i 1898 vil da atter det nuværende helt uindskrænkede Bevillingssystem gjenopleves, hvis Andet ikke er sat i Stedet; men dertil kan svares, at naar vi overhovedet opretholde Bevillingssystemet — og det gjør Flertallet — have vi i Virkeligheden lagt Myndigheden i Administrationens Haand, thi den kan i 1898 om det ellers kan gaa an, helt negte at give Bevilling, og vi maa da hellere gjøre Skridtet fuldt ud, saaledes at Lovgivningsmagten til den Tid skal enes om en ny og bedre Ordning og lade de Erfaringer, som ere gjorte, træde frem i Lovsform. Med Hensyn til det Vædringsforslag, der er stillet af tre ærede Medlemmer, skal jeg udtale, at jeg selvfølgelig ikke kan anbefale det, og jeg tror, at efterat man i Udvalget er enedes om saa meget, og da den ærede Minister ogsaa er enig med Udvalget, vil det ikke just være til Fremme for Lovforslagets Gjennemførelse at give det en saadan Udvidelse, som foreslaaet af de ærede Medlemmer; thi et Spring fra 10 Mar til 20 Mar er, som det er blevet udtalt, en saa væsentlig Forandring, at det hele Grundlag, at Lovens hele Karakter vil blive forandret derved. Jeg kan godt forstaa, at man kan ønske en længere Tid, og havde man sagt 12 eller 15 Mar, vilde der have været mere Rimelighed deri, men at gaa til det Dobbelte af det, man er bleven enig om, forekommer mig dog nok at være for meget at forlange i Retning af Forbedring. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale Lovforslaget, som det er foreslaaet af Flertallet, med de af Mindretallet stillede Underændringsforslag.

Scharling: Forsaavidt det forelagte Forslag gaar ud paa at hæve den hidtilværende Begrænsning i de private Theatres Bevillinger, kan jeg ganske slutte mig dertil; thi det forekommer mig, at denne Indskrænkning er særdeles vilkaarlig, og at det i Praxis har vist sig, at den i flere Retninger er lidet heldig. Derimod kan jeg give Udvalgets Mindretal Ret i, at der næppe er Grund til for Diebliffet at træffe Bestemmelser, der skulde række ud over den Tid, i hvilken man er bunden ved de bestaaende Bevillinger. Jeg slutter mig derfor